

15.6.2016

TAS/220/2016

Oikeusministeriö
(oikeusministerio@om.fi)

Asia: OM 1/012/2016 – Tasa-arvovaltuutetun lausunto lausuntopyyntö.fi-sivustolle

Lausunto arviomuistiosta "Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvovaltuutettujen yhdistäminen

1. Toiminnan sisältö: Miten mahdollinen yhdistäminen vaikuttaisi toiminnan sisältöön sekä yhdenvertaisuuden edistämistoiminnan että syrjintäkiellon valvonnan osalta.

Hallinnonalasiirrosta arviomuistioon.

Tasa-arvovaltuutettu, lapsiasiainvaltuutettu ja yhdenvertaisuusvaltuutettu siirrettiin vuoden 2015 alussa oikeusministeriön hallinnonalalle. Siirron valmistelusta päätettiin talouspoliittisessa ministerivaliokunnassa marraskuussa 2013 ja asia sisältyi valtion rakennepoliittiseen ohjelmaan talouden kasvuedellytysten vahvistamiseksi ja julkisen talouden kestävyysvajeen umpeen kuromiseksi. Siirtoa perusteltiin sillä, että se mahdollistaa yhtenevien hallinnollisten toimintaperiaatteiden käyttöönoton ja selkeämmän näkyvyyden ulospäin. Tasa-arvovaltuutettu katsoi asian käsittelyn yhteydessä, että Suomessa olisi ollut tarpeen toteuttaa ihmisoikeusarkkitehtuurin kokonaisarviointi ennen kuin ryhdytään toteuttamaan erillisvaltuutettujen hallinnollisen aseman muutoksia.

Hallinnonalasiirron myötä tasa-arvovaltuutetun itsenäinen asema vahvistui. Samalla kuitenkin sekä tasa-arvovaltuutetun että yhdenvertaisuusvaltuutetun hallinnolliset tehtävät lisääntyivät merkittävästi, koska niistä tuli virastoja ja niiden hoidettaviksi tulivat työnantajille ja virastoille kuuluvat velvoitteet.

Sittemmin on tuotu esiin ajatus tasa-arvovaltuutetun toimiston ja yhdenvertaisuusvaltuutetun toimiston toimistopäällikköjen virkojen yhdistämisestä. Ajatus toisiinsa nähden itsenäisten valtuutettujen yhteisistä virkamiehistä on hyvin ongelmallinen yksistään jo valtuutettujen tasavertaisen ohjaustoimivallan vuoksi. Tasa-arvovaltuutettu pitää erittäin tärkeänä organisaatiorakenteiden selkeyttä.

Nyt oikeusministeriön arviomuistiossa ehdotetaan tasa-arvovaltuutetun ja yhdenvertaisuusvaltuutetun yhdistämistä. Tasa-arvovaltuutettu on todennut - yhdessä yhdenvertaisuusvaltuutetun kanssa - ettei ole kategorisesti yhdistämistä vastaan vaan voi hyväksyä mahdollisen yhdistymisen tietyin ehdoin: tasa-arvolaki ja yhdenvertaisuuslaki tulee

15.6.2016

TAS/220/2016

säilyttää toisistaan erillään, valtuutettujen toimivaltaan ei tule puuttua, nykyään käytettävissä olevia resursseja ei saa vähentää ja toimistojen henkilöstön asema tulee turvata.

Arviomuistion mukaan muutoksella ei puututtaisi valtuutetulle nykyisin kuuluvaan toimivaltaan eikä olemassa oleviin resursseihin ja kummankin toimiston henkilöstön asema turvattaisiin. Tasa-arvolaki ja yhdenvertaisuuslaki säilyisivät erillisinä lakeina eikä niihin tehtäisi sisällöllisiä muutoksia. Tasa-arvovaltuutetusta ja yhdenvertaisuusvaltuutetusta annettuihin lakeihin tehtäisiin vain hallinnollisen uudistuksen vaatimat tekniset muutokset.

Punnitessaan oikeusministeriön arviomuistion ehdotusta valtuutettujen yhdistämisestä tasa-arvovaltuutettu on pitänyt lähtökohtanaan ennen kaikkea tasa-arvovaltuutetun lakisääteisiä perustehtäviä. Tässä lausunnossaan valtuutettu tarkastelee mahdollisen yhdistymisen vaikutuksia näiden tehtävien ja valtuutetun nykyisen toiminnan kannalta olettaen, että edellä todetut valtuutettujen uudistukselle asettamat reunaehdot toteutuvat.

Toiminnan sisältö: Mahdollisen yhdistämisen vaikutukset toiminnan sisältöön sekä yhdenvertaisuuden edistämistoiminnan että syrjintäkiellon valvontaan.

Tasa-arvovaltuutettu tulkitsee tämän kysymyksen ja kysymyksen kaksi otsikoissa tarkoitettavan tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden edistämistoimintaa sekä tasa-arvolain ja yhdenvertaisuuslain syrjintäkieltojen valvontaa.

Tasa-arvovaltuutettu on tasa-arvolakia valvova viranomainen. Valtuutetun roolia itsenäisenä lainvalvontaviranomaisena selkiytettiin ja korostettiin vuonna 2001 toteutetulla organisaatiouudistuksella. Tuolloin sosiaali- ja terveysministeriön yhteyteen perustettiin tasa-arvoyksikkö muun muassa kansallisen tasa-arvopolitiikan valmistelua ja seurantaa varten.

Tasa-arvovaltuutetun lakisääteiset tehtävät ovat:

- 1) valvoa tasa-arvolain sekä ensisijaisesti syrjinnän kiellon ja syrjivän ilmoittelun kiellon noudattamista;
- 2) aloittein, neuvoin ja ohjein edistää tasa-arvolain tarkoituksen toteuttamista;
- 3) antaa tietoja tasa-arvolainsäädännöstä ja sen soveltamiskäytännöstä;
- 4) seurata tasa-arvon toteutumista yhteiskuntaelämän eri aloilla.

Yhdistetyllä valtuutetulla tulisi olemaan ne tehtävät ja toimivalta, jotka nykyään kuuluvat toisaalta tasa-arvovaltuutetulle ja toisaalta yhdenvertaisuusvaltuutetulle. Yhdistetystä valtuutetusta tulisi itsenäinen ja riippumaton viranomainen, joka toteuttaisi lakisääteisiä tehtäviään ja toimivaltansa puitteissa päättäisi itse toimintansa tarkemmasta sisällöstä.

15.6.2016

TAS/220/2016

Tasa-arvolain mukaan tasa-arvovaltuutetun päätehtävänä on valvoa tasa-arvolain ja erityisesti sen syrjintäkieltojen noudattamista. Tasa-arvolaki kattaa kaikki elämänalueet lukuun ottamatta uskonnollisten yhdyskuntien uskonnonharjoitukseen liittyvää toimintaa sekä perhe- ja yksityiselämää. Tämän mukaisesti tasa-arvovaltuutetun käsiteltäväksi tulee asioita monipuolisesti yhteiskunnan eri sektoreilta. Lain voimaantulosta saakka tasa-arvolain keskeinen soveltamisalue on ollut työelämä ja se on sitä edelleen. Yhdistetty valtuutettu tulisi jatkossa valvomaan tasa-arvolaisissa säädettyjen syrjintäkieltojen noudattamista myös työelämässä. Sukupuolten tasa-arvoa koskevien asioiden määrällinen osuus uuden valtuutetun työstä tulisi olemaan merkittävä.

Jos eri syrjintäperusteita valvotaan samassa virastossa, syrjintälainsäädäntöä koskevan kokonaisvaltaisemman asiantuntemuksen ylläpito helpottuisi nykyisestään. Syrjinnän vastainen lainsäädäntö kehittyy paitsi tasa-arvolainsäädännön myös yhdenvertaisuuslainsäädännön soveltamisen myötä niin, että soveltamisratkaisut saattavat heijastua koko syrjinnän vastaisen lainsäädännön sisältöön.

Tasa-arvovaltuutetun tehtävänä on valvoa tasa-arvolain syrjintäkieltojen lisäksi myös lain edistämisvelvoitteita, erityisesti työelämän ja oppilaitosten tasa-arvosuunnittelua. Myös yhdenvertaisuuslaissa on edistämis- ja suunnitteluelvoitteita. Työelämän tasa-arvosuunnittelua koskeva säännelty tasa-arvolaisissa on sekä suunnitelmien sisällön että suunnittelussa noudatettavan prosessin osalta yksityiskohtaisempaa kuin yhdenvertaisuussuunnittelun sääntely yhdenvertaisuuslaissa. Yhdenvertaisuusvaltuutetulla ei ole tasa-arvovaltuutetun tavoin työelämän suunnitteluelvoitteen valvontatehtävää, joka kuuluu aluehallintovirastojen työsuojelun vastuualueille. Työelämässä toteutettavaan suunnittelun edistämiseen liittyvät tasa-arvovaltuutetun ja yhdenvertaisuusvaltuutetun tehtävät ovat kuitenkin merkittävältä osin yhdensuuntaisia. Tasa-arvovaltuutetun ensisijainen tehtävä tasa-arvosuunnittelunkin osalta on ohjeiden ja neuvojen antaminen ja yhdenvertaisuusvaltuutettu puolestaan voi avustaa työnantajia yhdenvertaisuustoimien suunnittelussa.

Oppilaitosten tasa-arvosuunnittelusta muun muassa tasa-arvovaltuutettu on todennut, että tasa-arvolain mukainen tasa-arvosuunnitelma on järkevää laatia yhdessä yhdenvertaisuuslain nojalla laadittavan yhdenvertaisuussuunnitelman kanssa, koska molemmissa on kysymys syrjinnän ennaltaehkäisemisestä ja tasa-arvoisen ja yhdenvertaisen oppimisyhteisön kehittämisestä. Kumpikin valtuutettu valvoo valvottavanaan olevan lain kannalta oppilaitosten suunnitteluelvoitteen noudattamista, käytännössä siis yleensä samoja tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelmia. Tilanne on haasteellinen sekä viranomaisvalvonnan kannalta että ennen kaikkea oppilaitosten kannalta, koska samalla suunnitelmalla on kaksi eri ohjeistajaa ja valvojaa.

15.6.2016

TAS/220/2016

Syrjintäkieltojen ja tasa-arvolain edistämismääräysten valvonnan lisäksi tasa-arvovaltuutetun tehtävänä on aloittein, neuvoin ja ohjein edistää tasa-arvolain tarkoituksen toteuttamista. Valtuutetun tehtävänä on myös seurata tasa-arvon toteutumista yhteiskuntaelämän eri aloilla. Tasa-arvovaltuutetun tekemät aloitteet ovat pääosin perustuneet lainvalvonnassa esiin tulleisiin asioihin.

Toteuttaessaan tehtäväänsä seurata tasa-arvon toteutumista tasa-arvovaltuutettu on myös tuonut itsenäisen lainvalvojan roolissa esiin käsityksiään tasa-arvotilanteen kehityksestä yhteiskunnassa. Arviomuistion esitys tasa-arvovaltuutetun ja yhdenvertaisuusvaltuutetun yhdistämisestä on herättänyt epäilyä siitä, että yhdistetty valtuutettu saattaisi omaksua tässä suhteessa toisenlaisen roolin. Huolta on korostanut se, että esitys valtuutettujen yhdistämisestä on annettu ajankohtana, jolloin muun muassa uusien lakien valmistelussa sukupuolten tasa-arvoon on suhtauduttu välinpitämättömästi ja eduskuntaan on tuotu lakiesityksiä, joiden voi perustellusti katsoa heikentävän naisten asemaa.

Valtuutettujen yhdistyessä kaikki nykyiset lakisääteiset tehtävät, myös velvollisuus seurata sukupuolten tasa-arvoa yhteiskunnassa, siirtyisivät uudelle valtuutetulle. Uudessa virastossa työtään jatkaisi tasa-arvovaltuutetun nykyinen henkilökunta, joka on ollut suunnittelemassa ja toteuttamassa tasa-arvonvaltuutetun tähänastista toimintaa. Tehtäviä toteutettaisiin kuitenkin erilaisessa institutionaalisessa rakenteessa kuin nykyään. Yhdistetystä valtuutetusta tulisi itsenäinen viranomaisorganisaatio, joka viime kädessä päättäisi itse toimintansa tarkemmasta sisällöstä, kuitenkin lakisääteisten tehtäviensä ja toimivaltansa puitteissa. Oleellista olisi, että sukupuolten tasa-arvo olisi keskeinen osa yhdistetyn valtuutetun toimintaa ja siihen suunnattaisiin riittävästi voimavaroja.

2. Vaikuttavuus: Miten mahdollinen yhdistäminen vaikuttaisi sekä yhdenvertaisuuden edistämistoiminnan että syrjintäkiellon valvonnan vaikuttavuuteen?

Yhdistämisen vaikutukset tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden edistämistoiminnan ja syrjintäkiellon valvonnan vaikuttavuuteen tulisivat riippumaan paljon uuden yhdistetyn valtuutetun tosiasiallisesta toiminnasta. Jossain määrin voidaan arvioida sitä, millä tavalla institutionaalisen kehikon muutos tulisi vaikuttamaan asiaan.

Jotta tasa-arvovaltuutettu voi auttaa syrjintää epäileviä henkilöitä ja valvoa tehokkaasti tasa-arvolain noudattamista, heidän tulee tuoda asiansa tasa-arvovaltuutetun käsittelyyn. Tämä edellyttää vähimmillään sitä, että he ovat tietoisia tasa-arvovaltuutetun olemassaolosta. Suomessa syrjinnän vastaisen lainsäädännön valvontajärjestelmä on hajanainen ja asiakkaiden on vaikea hahmottaa viranomaiskenttää ja tietää esimerkiksi sitä, kehen valtuutettuun olla yhteydessä. Tältä kannalta yksi valtuutettu taho olisi todennäköisesti parempi. Termit tasa-arvovaltuutettu ja yhdenvertaisuusvaltuutettu avautuvat huonosti valtaosalle ihmisistä. Tämä

15.6.2016

TAS/220/2016

lisännee osaltaan niin sanottua aliraportointia eli suurin osa syrjintää kokeneista ei käänny asiassaan viranomaisten puoleen. Nykyrakenteessa molempien valtuutettujen tulee tehdä työtä tunnettuisuutensa puolesta ja voidaan olettaa, että olisi helpompaa pyrkiä tekemään tunnetuksi yhtä instituutiota.

Tasa-arvovaltuutetun ja yhdenvertaisuusvaltuutetun yhdistäminen vähentäisi jossain määrin valvontajärjestelmän hajanaisuutta. Tosin yhdistetyn valtuutetun mahdollisuus toimia syrjintäasiassa riippuisi työelämäjutuissa siitä, kumman lain piiriin kuuluvasta tilanteesta olisi kysymys, koska yhdenvertaisuusvaltuutetun toimivalta työelämässä on rajoitetumpi kuin tasa-arvovaltuutetun.

Erityisesti tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden edistämässä yhdistämiseen voisi liittyä hyötyjä. Valtuutetut ovat jo tähän mennessä tehneet yhteistyötä muun muassa oppilaitosten tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyön edistämiseksi sekä häirintään puuttumisessa ja ehkäisemisessä. Myös yhteinen vihapuheen vastainen työ on tullut entistä ajankohtaisemmaksi. Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelmien laatijoiden olisi yksinkertaisempaa olla yhteydessä vain yhteen tahoon, kun he tarvitsevat suunnittelutyössä tukea tai ohjausta. Viestinnän kannalta olisi todennäköisesti parempi, jos olisi yksi valtuutettutaho nettisivuineen, joilta löytyisi kootusti tietoa tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusasioista.

Tasa-arvovaltuutettu ja yhdenvertaisuusvaltuutettu ovat jo pitkään yhdessä tehneet Suomen edustajina kansainvälistä yhteistyötä eurooppalaisten tasa-arvo- ja syrjintäviranomaisten verkoston Equinetin jäsenenä sekä pohjoismaisten tasa-arvo- ja syrjintäviranomaisten kesken.

3. Kehittäminen: Miten mahdollisen yhdistämisen myötä toimintatapoja voitaisiin kehittää erityisesti moniperusteisen syrjinnän osalta?

Moniperusteisesta syrjinnästä ei ole säännöstä tasa-arvolaisissa eikä yhdenvertaisuuslaisissa. Asiaa käsitellään kuitenkin tasa-arvolain ja yhdenvertaisuuslain perusteluissa, jotka ohjaavat mainittujen lakien tulkintaa. Kumpaakin lakia voidaan soveltaa sellaiseen moniperusteiseen syrjintään, jossa kumpikin tai kukin syrjintäperuste myös yksinään voi saada aikaan sen, että menettely katsotaan syrjinnäksi. Sen sijaan yksinomaan yhdenvertaisuuslain soveltamisalaan kuuluvat kaikki sellaiset erilaisen kohtelun tilanteet, joissa kaksi tai useampi seikka (joista yksi voi olla sukupuoli) vain yhdessä johtavat siihen, että henkilön erilainen kohtelu on kiellettyä syrjintää (risteävä syrjintä).

Koska tasa-arvolaki ei kata risteävää syrjintää, tasa-arvovaltuutetulla ei ole toimivaltaa käsitellä esimerkiksi sellaisia syrjintätapauksia, joissa vain ikä ja sukupuoli yhdessä johtavat syrjintään tai joissa henkilöä syrjintään uskonnollisista syistä tapahtuvan huivin käytön perusteella. Tämä rajoittaa merkittävästi tasa-arvovaltuutetun mahdollisuuksia käsitellä myös sukupuolten tasa-arvon näkökulmasta tärkeitä ja ajankohtaisia teemoja.

15.6.2016

TAS/220/2016

Kaikenlaisessa syrjinnän vastaisessa työssä tulisi ottaa nykyistä paremmin huomioon syrjinnän moniperusteisuus ja sukupuolen läpileikkaavuus. Sukupuoli koskettaa välittömästi kaikkia ihmisiä ja myös eri vähemmistöryhmiä.

Moniperusteista syrjintää voi olla myös se, että ihminen joutuu syrjityksi sekä sukupuolivähemmistöön kuulumisensa että seksuaalisen suuntautumisensa perusteella. Sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöihin kuuluvat ihmiset kokevat muutenkin käytännössä usein samantyyppistä syrjintää kuten esimerkiksi häirintää ja siten heitä voivat hyötyä myös samantyyppisistä suosituksista ja toimintamalleista syrjinnän ehkäisemiseksi. Jos valtuutetut yhdistettäisiin, olisi kuitenkin tärkeää ottaa huomioon kummankin ryhmän, sekä sukupuoli- että seksuaalivähemmistöjen, erityiset tarpeet.

4. Asiakaslähtöisyys: Mitä mahdollisessa yhdistämisessä tulisi ottaa huomioon asiakkaiden tavoittamisen ja kansalaisten neuvonnan kannalta?

Tältä osin ks. vastaus kysymykseen 2.

5. Mitä muuta mahdollisessa yhdistämisessä tulisi ottaa huomioon?

Tasa-arvovaltuutettu ei pidä mahdollista yhdistämistä ongelmattomana vaan siihen sisältyisi haasteita ja epävarmuustekijöitä.

Valtuutettujen yhdistämiseen voi katsoa sisältyvän riskin siitä, että se johtaisi tasa-arvolain ja yhdenvertaisuuslain yhdistämiseen. Jo nyt joissain arviomuistiosta annetuissa lausunnoissa on esitetty lakien yhdistämistä, jopa yhdenmukaistamista. Tasa-arvovaltuutettu pitää erittäin tärkeänä tasa-arvolain ja yhdenvertaisuuslain erillään pitämistä. Lait eivät ole vain muodollisesti toisistaan erillisiä, kuten arviomuistiosta todetaan, vaan niissä on merkittäviä rakenteellisia ja sisällöllisiä eroja sekä syrjintäkieltojen, edistämismuutosten että valvontasäännösten osalta. Ei ole estettä sille, että yksi valtuutettu voi valvoa kahta eri lakia.

Tasa-arvovaltuutettu edellyttää mahdollisen jatkovalmistelun pohjaksi selkeää linjausta siitä, että tasa-arvolakia ja yhdenvertaisuuslakia tullaan kehittämään erillisinä lakeina rinnakkain eikä lakeja lähdetä yhdistämään valtuutettujen mahdollisen yhdistämisen tapahduttua. Lainsäädäntöä voidaan kehittää vain kummassakin laissa nykyisin turvattua suojan tasoa parantaen ja valvonnasta vastaavan tai vastaavien valtuutettujen toimivaltuuksia vahvistaen. Yhdenmukaistaminen ei ole arvo sinänsä. Lisäksi on aivan ilmeistä, ettei yksi laki myöskään merkitsisi lainsäädännön yksinkertaistamista tai selkiyttämistä, vaan siitä tulisi erittäin vaikeaselkoinen ja monikerroksinen.

15.6.2016

TAS/220/2016

Kun sukupuolten tasa-arvoa koskevan lainsäädännön valvontaan liittyvät tehtävät yhdistetään myös muita syrjintäperusteita käsittelevän toimijan kanssa, vaarana voi olla, etteivät sukupuolten tasa-arvoon liittyvät kysymykset saa tarvitsemaansa huomiota. Välttämättä näin ei kuitenkaan käy. Tasa-arvovaltuutettu on

Euroopan tasa-arvoelinten yhteistyöverkoston Equinetin puitteissa havainnut, että myös monissa maissa, joissa tasa-arvoelinten toimivaltaan kuuluvat sekä tasa-arvo- että yhdenvertaisuuslainsäädäntöön liittyvät tehtävät, nämä elimet toimivat sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi varsin samalla tavoin kuin Suomen tasa-arvovaltuutettu. On kampanjoitu muun muassa raskaussyrjintää ja kouluissa tapahtuvaa häirintää vastaan ja pyritty parantamaan transihmisten asemaa.

Toimistojen yhdistämiseen liittyy myös muita haasteita. On muun muassa selvää, että tasa-arvovaltuutetun toimistossa ja yhdenvertaisuusvaltuutetun toimistossa on asioiden käsittelyssä kehittynyt erilaisia toimintatapoja. Toisaalta näistä voidaan myös oppia puolin ja toisin. Esimerkiksi yhdenvertaisuusvaltuutetulla on jo pidemmän aikaa ollut mahdollisuus edistää sovintoa osapuolten välillä. Nyt sitä esitetään myös tasa-arvovaltuutetulle.

Tasa-arvovaltuutettu katsoo, että viranomaistyön vaikuttavuutta ja toimintojen järjestämistä tulee arvioida ensisijaisesti viranomaisen lakisääteisten perustehtävien kannalta. Tässä suhteessa tasa-arvovaltuutettu näkee valtuutettujen yhdistämisessä myönteisiä mahdollisuuksia. Edellä on tuotu esiin näitä seikkoja muun muassa asiakkaiden ja valvonnan kohteiden näkökulmasta.

Käytettävissä olevat resurssit ovat tosiasiallisten toimintamahdollisuuksien kannalta keskeisiä. Jos resurssit ovat selvästi liian pienet tehtäviin nähden, tietyt tehtävät uhkaavat jäädä pelkästään symbolisiksi. Tasa-arvovaltuutetun toimistolla oli vuonna 2002 käytössään 8,8 henkilötyövuotta ja vuoden 2015 alussa toteutetun hallinnonalasiirron tapahtuessa käytettävissä olevia henkilövuosia oli 10,5. Resurssilisäykset (1,7 henkilötyövuotta) valtuutettu sai 2000-luvun ensimmäisellä puoliskolla. Sen jälkeen, vuodesta 2005 lähtien on toteutettu merkittäviä tasa-arvolain uudistuksia, jotka ovat lisänneet valtuutetun tehtäviä. Uudistukset ovat koskeneet muun muassa työelämän tasa-arvosuunnittelua, joka toi valvontatyön piiriin noin 5 500 työpaikkaa, ja oppilaitosten tasa-arvosuunnittelua, joka koskee noin 3 200 peruskoulua ja ainakin yli 500 muuta oppilaitosta. Lisäksi tasa-arvolaki on ulotettu koskemaan syrjintää sukupuoli-identiteetin ja sukupuolen ilmaisun perusteella ja tämän syrjinnän ennaltaehkäisyä. Tavaroiden ja palveluiden hinnoittelussa ja saatavuudessa esiintyvä syrjintä on tullut hyvityksen piiriin. Lisäksi tasa-arvovaltuutetun hallinnolliset tehtävät ovat lisääntyneet hallinnonalasiirron ja virastostatuksen myötä.

Resurssivaje on synnyttänyt tasa-arvovaltuutetun toiminnan kannalta hyvin epätarkoituksenmukaisen, pitkään jatkuneen tilanteen. Tehtäväkenttäänsä nähden kahden henkilöresurssiltaan pienen toimijan yhdistyminen noin 26 hengen virastoksi voisi

15.6.2016

TAS/220/2016

aikaansaada toimintakyvyltään vahvemman kokonaisuudessaan. Arviomuistiossa ei luvata resurssilisäyksiä mutta nykyiset resurssit on luvattu turvata. Valtuutetulla on nykyään kokonaisbudjetti, joka kattaa sekä palkkamenot ja erilaiset toimintamenot, joten mahdollinen valtuutetun viran vähentäminen voitaisiin edelleen käyttää sukupuolten tasa-arvon parissa työskentelevän henkilöstön palkkaukseen.

Tasa-arvovaltuutetun pienet henkilöresurssit huomioon ottaen suora vertaaminen Ruotsiin, jossa valtuutetun toimistossa työskentelee noin 100 henkilöä, tai Norjaan, jossa valtuutetun toimistossa on noin 60 henkilöä, tai muihin maihin ei ole perusteltua sen enempää arvioitaessa tasa-arvovaltuutetun nykyisen toiminnan vaikuttavuutta kuin myöskään arvioitaessa valtuutettujen mahdollisen yhdistymisen vaikutuksia.

Jos valtuutettujen yhdistäminen toteutettaisiin, arviomuistiossa esitetyillä perusteilla tasa-arvovaltuutettu kannattaa sitä, että se olisi nimeltään tasa-arvovaltuutettu. Jos tätä nimeä ei haluta käyttää, nimeksi voisi tulla tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusvaltuutettu.

Tasa-arvovaltuutettu

Pirkko Mäkinen

Toimistopäällikkö

Anja Nummijärvi